

Anotimpul iubirii

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Deschid fereastra și privesc în zare,
Magnolii văd cu părul despletit
În primăvara care mi-a șoptit
Că semeni cu sirenele din mare.

În fiecare zi caut o cale
Să te iubesc, măcar un anotimp,
Când înflorești în Eden sau Olimp
Și-n ochii tăi sunt lacrimi siderale.

Deschid fereastra și te prind în palmă,
Pe buze roua parcă e rubin,
Privesc spre zei, la tine mă închin
Și marea la picioare-ți cântă calmă.

- Pe plajă ți-am lăsat un ciob de stea
Știu că-l vei șlefui ca pe-un sonet,
Apoi de buze-l vei atinge-ncet
Șoptind ușor: „Tu ești, minunea mea?”

Va tresări întreagă depărtarea
Ce ne separă de un veac-lumină,
Zâmbind îți voi întinde mâna fină
Iar zărilor își vor schimba culoarea.

Tulpina mi-e o nouă arcuire
Sub mângâierea tandră-a mâinii tale,
Mi-s umezi ochii, lacrimile-astrale,
Mă-ntrebi ce simt, eu îți răspund: „Iubire”.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

Din volumul Ești poezia sufletului meu -
Editura Rovimed Publishers Bacău - 2014